
Column

THOMAS VERBOGT

Deur

Dat je deze week nog kinderpostzegels kunt kopen, kwam ik toevallig te weten omdat ik ergens een interview met Beau van Erven Dorens las. Die had de eerste in ontvangst genomen. Ik vind Beau sympathiek maar al snel liet ik het interview voor wat het was, want toen ging het weer over televisie (Eva Jinek). Maar toch had het zijn functie, dat interview, want ik weet het van die kinderpostzegels, maar ja, wat nu?

Ik kan me niet meer herinneren wanneer er hier voor het laatst werd aangebeld door een kind met postzegels, terwijl ik toch in een druk bewoond stedelijk landschap woon. Om iedere hoek is ook een school! Voor die scholen staat de

straat al vroeg vol kinderkoetsjes. Daarin worden niet alleen maar kleine kinderen vervoerd, maar ook kinderen die makkelijk zelf lopend het niet al te lange traject tussen school en huis kunnen overbruggen. Het kan best zijn dat die hun neusjes ophalen voor kinderpostzegels. Of misschien moet vader en moeder ze dan ook in de bakfiets van deur tot deur fietsen. Ik weet het ook niet! Wel dat ik ze al héél lang niet heb kunnen kopen, terwijl ik nog papieren brieven schrijf en die in een envelop naar de brievenbus breng. Ik zie in dat je dan een beetje een zonderling bent. Op die enveloppen moeten postzegels en wat mij betreft mogen dat graag kinderpostzegels zijn, ook omdat ze er aantrekkelijk uitzien.

Het kan waarschijnlijk via een app, maar ik wil het aan de deur doen, want dan is het een handeling die wat voorstelt, ook omdat het kind vertelt wat het goede doel van de zegels is.

Kost me geen moeite me er zelf mee te zien lopen. En als ik door mijn oude buurt rijd of wandel, weet ik nog welke deuren voor mijn neus werden dicht gesmeten.

Voor de scholen staat de straat al vroeg vol kinderkoetsjes

